

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPĒ
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 142 (5681)
1.
DECEMBRIS
OTRDIENA
1987. GADS
Maksa 3 kap.

Audzināt patriotus, internacionālistus

Būt patriotam nozīmē ne tikai mīlēt savu Dzimteni, bet arī būt gatavam to aizsargāt. Aizstāvēt socialistisko Tēvzemi un socialisma iekārtojumus ir katra padomju pilsona pienākums, kuru apstiprinājusi Padomju Socialistisko Republiku Savienības Konstitūcija.

Kā tika uzsvērts nesen notikušajā partijas rajona komitejas biroja sēdē, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas rūpējas par jaunatnes militāri patriotisko un internacionālo audzināšanu. Militāri patriotiskās audzināšanas sastāvdaļa ir elementārā militārā apmācība, kuru pasniedz astoņās rajona vidusskolās un 58. profesionālī tehniskajā vidusskolā. Ik gadus šo mācību priekšmetu apgūst apmēram tūkstoš puišu un meiteņu. Tomēr pēdējā laikā zināšanu līmenis šajā priekšmetā pazeminās. 1986. gada vidusskolēnu zināšanas varēja vērtēt ar 4,05 ballēm, bet šogad — tikai ar 3,96 ballēm. Konstatēts, ka zemākais zināšanu līmenis ir 58. PTV. Vārkavas un Rudzētu vidusskolās.

Mācību un audzināšanas darbu vienmēr veic pedagogs. Cilvēks, kurš, būdams sava mācību priekšmeta entuziasts, spēj aizraut jauniešus, ieaudzina viņos padomju cilvēku labākās īpašības. Pašreiz rajona skolās pavisam strādā deviņi elementārās militārās apmācības pasniedzēji. No tiem septiņi ir rezerves virsnieki, seši — ar augstāko izglītību, trīs — ar vidējo militāro. Cetri no viņiem jau ir vecāki par 50 gadiem.

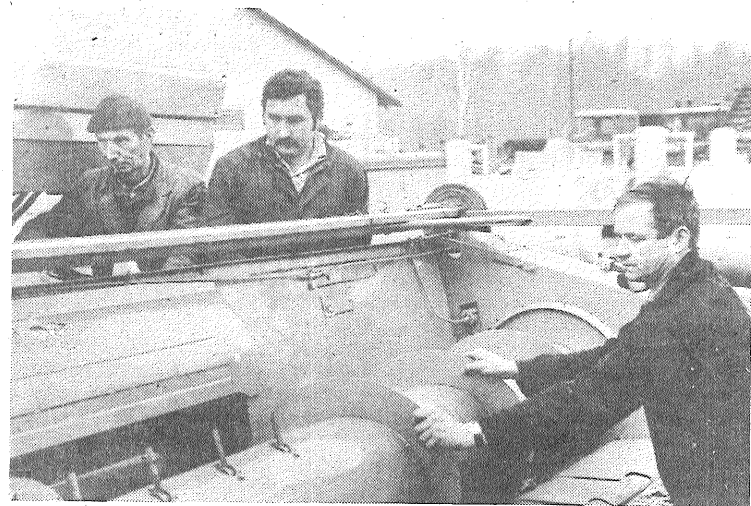
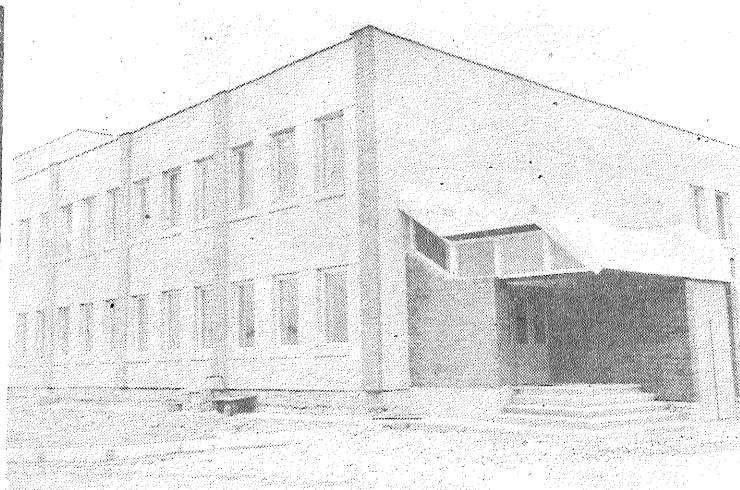
Pārbaudes liecina, ka ne visi militārās apmācības pasniedzēji var sniegt skolēniem zināšanas vajadzīgajā līmenī. Tāpēc šogad uz Daugavpils Pedagoģiskā institūta attiecīgo fakultāti nosūtīja divus jauniešus, kuri vēlāk atgriezīsies savās skolās kā kvalificēti speciālisti.

Par militārā patriotiskās audzināšanas līmeni rajona skolās liecina arī darbs, kas veicams, izvēloties un sagatavojot kandidātus nosūtīšanai uz militārajām mācību iestādēm. Šogad uz tām sūtīja 10 skolu absolventus, taču iestājās tikai trīs. Tas pierāda, ka iestājai šajās skolās kandidātus sagatavo nepietiekami. Neapmierinoši šo darbu veic Aglonas, Rudzētu un Vārkavas vidusskolās.

Rajonā ir ne mazums iespēju militāri patriotiskās un internacionālās audzināšanas pilnveidošanai. Un dažas skolas šīs iespējas sekmīgi izmanto. Te var minēt jauniešu tikšanās ar rezerves atvaļinātajiem karavīriem, kuri savu obligāto dienestu aizvadijuši padomju karaspēka ierobežotā kontingenta sastāvā Afganistānā. Šāda tikšanās veiksmīgi noritēja, piemēram, Līvānu 1. vidusskolā, kur viesojās O. Bernāns, J. Vilcāns, A. Daugavānags. Līvānu skolās izmanto arī tādu jaunu darba formu kā materiālu vākšana par atvaļinātajiem karavīriem internacionālistiem, kuri mācījušies šajās skolās. Preiļu 2. vidusskolā bijušie karavīri piedalījās arī 1. Maija svētku pasākumos, bija kopā ar skolēniem Zinību dienā, Vispasaules miera dienā, militāro sporta spēļu «Kāvi» finālā utt.

Nedrīkst aizmirst, ka patriotiskajā un internacionālajā audzināšanā nav pieļaujams šablons un primitīvisms, ka tās iedarbības spēks visā pilnībā izpaudīsies tikai tad, ja saruna ar jaunatni būs atklāta un godīga, ja būs savstarpēja saprašanās. Citādi visi pasākumi, kurus organizē un organizēs skolas, var arī nedot efektu.

Audzināšanas process ir radošs. Tas nemitīgi attīstās un necieš stereotipus. Tāpēc ikvienam militārās apmācības pasniedzējam, ikvienam skolas direktora vietniekam ārpusklases darbā jāizmanto katra iespēja mērķtiecīgi veidot audzēkņu personību, audzināt patriotus un internacionālistus.

«Lauktechnikas» rajona apvienības materiāli tehniskās apgādes bāzē dienas aizrit saspringtā darbā, interesantī. Bāzes kolektīva ziņā, lai jaunā tehnika (tās vērtība tiek rēķināta miljonos rubļu) laikus nokļūtu saimniecībās. Un preču apgrozījuma plāns regulāri ir izpildīts ar uzviņu. Kolektīva stuktūrvienību sociālistiskajā sacensībā par līderi izvirzījies cehs, kurā montē lauksaimniecības mašīnas (šo kolektīvu vada Vitālijs Staškevičs). Protams, ka kaimiņi centīsies pirmrindnieku pāņākt un pat apsteigt. Šādas spraigas sacensības rezultātā iegūst viss uzņēmums.

ATELOS:

- šī jaunceltne ir «Lauktechnikas» rajona apvienības materiāli tehniskās apgādes bāzes administratīvais korpuss. Svarīgi, ka te atrasta vieta ne tikai ēdnīcai, bet arī veikalam;
- apzinīgi un ražīgi strādā Pāvels Kirilovs, Alvars Bredakss un brigadieris Jevlampijs Stepanovs;
- vairāk nekā divdesmit gadus bāzē nostrādājis prečizne Janīna Trofimova. Viņa rīkojas operatīvi, ir atsaucīga un laipna pret klientiem;
- sava aroda meistars ir tilta celtni mašīnists Osvalds Vanags.

J. SILICKA foto

Padomju Dzimtenē: piecgades soļi

CEĻABINSKA. Principiāli jaunu velmēšanas un kalšanas tehnoloģiju radījuši Ceļabinskas Politehniskā institūta zinātnieki. Pirmie eksperimenti rūpnieciskā stāva «PK-600» darba rezultāti apliecinājuši, ka procesa ražīgumu var palielināt vairākkārt, turklāt ievērojami uzlabojot metāla kvalitāti un panākot lielu elektroenerģijas ietaupījumu. Kalšanas procesā lietderības koeficients nepārsniedz 3 procentus, bet šajā stāvā šis rādītājs ir pāri par 80 procentiem. Iekārta var atmaksāties divos līdz trijos gados.

ZAPOROŽJE. Drošums un ekonomiskums — tādas ir galvenās priekšrocības apvienībā «Zaporožtransformator» izveidotajam jaunam konstrukcijas supertransformatoram. Tas paredzēts Zaporožjes atomelektrostacijai. Milža iauda ir 417 tūkstoši kilovatu. Samazināti tā svārs un gabarīti. Nākamajā gadā šādus transformatorus paredzēts piegādāt Hmelņickas un Kaliniņas atomelektrostacijām.

MOZIRA (Gomelas apgabals). Meliorācijas kanālu rakšanas ātrumu pusotras reizes palielinās jaunie ekskavatori, kuru izlaide sāka meliorācijas mašīnu rūpnīcā. Tiem ir spēcīgāks dzinējs, mainīta

pievadsistēma. Ekskavatoram var pievienot vēl vienu Baltkrievijas mašīnbūvētāju jauninājumu — universālu agregātu, kas spēj veikt vairākas operācijas: nocirst krūmus un darboties kā atcelmotājs un buldozers.

VANINA (Habarovskas novads). Paaugstināt braucien drošumu Ohotskas jūrā palīdzēs jaunais glābšanas kuģis «Atlas», kas papildinājis reģiona specializēto floti. Tā apkalpe gatava jebkuras laika apstākļos sniegt palīdzību, ja uz kāda kuģa ir ugunsgrēks, bojājumi vai tas zaudējis peldspēju. Drošu palīdzību lielajai flotei šeit sniedz arī citi palīgkuģi — velkoņi, degvielas uzpildītāji un naftas atkritumu savācēji.

ALMAATA. Apgabala lopkopijā panākusi diennakts izslaukuma kāpinājumu par 100 tonnām salīdzinājumā ar šo pašu pagājušā gada periodu. Produktivitātes pieaugums saistīts ar labāku lopbarības kvalitāti. Pateicoties tam, ka lucerna tika zāvēta ar aktīvās ventilēšanas palīdzību, lopbarība izdevies gandrīz pilnīgi saglabāt olbaltumvielas un karotīnu. Uz katru produkcijas centneru tagad tiek izlietots par 20 procentiem kombinētās lopbarības mazāk, nekā bija plānots.

KISINEVA. Jurgus nosvinējušais vairāk nekā 50 Slobodzejas rajona meliorācijas apvienības darbinieku ģimeņu. Pēc deputātu grupas ieteikuma, melioratori brīvajā laikā paši ķērās pie tūpošo māju apdares darbiem. Tuvākajā laikā vēl desmitiem viņu kolēģu pārcelsies uz dzīvmājā, ko melioratori uz kooperatīviem pamatiem ceļ kopā ar Sverdlova kolhoza darbaļaudīm.

KOLOMNA (Maskavas apgabals). Valsts komisija pieņēmusi pastāvīgā ekspluatācijā pirmo pilsētas apvedtrases kārtu, kuras galvenā sastāvdaļa ir tilts pār Maskavas upi. Pagaidām transportlīdzekļi pa to brauc četrās rindās, taču celtnieki tiltu uzbūvējuši ar rezervi. Līdzās ekspluatācijai jau nodotajai brauktuvei nostiprināti balsti, uz kuriem, palielinoties transporta plūsmai, tiks noklāts segums. un tilta caurlaides spēja divkārsosies.

KURSKA. Kuibiševa Rilskas cukurfabrikā darbus atvieglō rūpniecības televīzija. Dienu un nakti tagad mirdz ekrāni fabrikas dispečerzālē. Tiek ietaupīts tehnoloģisko procesu kontrolieru darbs darba alga. Saīsinātas iekārtu dīkstāves — jebkuras kļūmes operatīvi tiek novērstas. Tā

rezultātā paaugstinās produkcijas kvalitāte un gatavā cukura procenti uz katru tonnu biešu.

JUZNOURĀLSKA (Nikolajevas apgabals). Eksploatācija nodots jaunais televīzijas retranslators; ar tā palīdzību šeit varēs uztvert kvalitatīvu Vissavienības pirmās un otrās televīzijas programmas krāsu attēlu. Šī objekta celtniecība un montāža noritēja ļoti īsā laikā.

KIROVSKA (Mogilovas apgabals). Vēl viena oformināta izveidota Baltkrievijā. K. Orlovskas kolhozs «Rassvet» mainījis savu statusu un apvienojis kolhozus, kas atrodas kaimiņos — Kirova kolhozu, Kuibiševa kolhozu, kā arī kolhozus «Krasnij bojec» un «Tretij siezd Sovietov». Saglabāta kolhozu finansiālā un juridiskā patstāvība. To spēki un līdzekļi koncentrēti, lai uz vietas organizētu produkcijas pārstrādāšanu un nodibinātu tiešus sakarus ar patērētājiem. Kolhozā «Rassvet» izveidots pamats pāreja uz jaunajam saimniekošanas formām: darbojas pienotava, konservu cehs, kā arī kažokādu un ādas izstrādājumu ražošanas cehs.

TASS

Latvijas KP rajona komitejas plēnumu gaidot: atklātā partijas sapulce

Komisijas kontrolē

PSKP CK politiskajā referātā mūsu partijas XXVII kongresam teikts, ka visi mūsu pūliņi pilnveidot sadales attiecības būs mazefektīvi un tautas labklājības paugstināšanas uzdevums netiks izpildīts, ja mēs nemācēsim bagātināt tirgu ar daudzveidīgām precēm un pakalpojumiem. Uz to virzīta arī kompleksā tautas patēriņa preču ražošanas un pakalpojumu sfēras attīstības programma.

Nemot vērā šī un arī citu pamatzudevumu (pārtikas un dzīvokļu problēma) īpašo nozīmi, uzskatu, ka partijas rajona komitejas biroja pārskatā plēnumam par pārkārtošanu norisi rajonā nepieciešams ietvert arī šādu priekšlikumu.

Kā zināms, partijas pirmorganizācijās izveidotas un no labākās puses sevi apliecinājušas administrācijas darbības kontroles komisijas. Parasti šādas komisijas nodibina pārskatu un vēlēšanu sapulcēs, to sastāvā iekļaujot aktīvākos PSKP biedrus. Līdz šim komisijas palīdzēja partijas birojam vai partijas komitejai risināt uzdevumus uzņēmumu celtniecībā un rekonstrukcijā, produkcijas kvalitātes paaugstināšanā utt.

Uzskatu, ka pienācis laiks šo komisiju darbības lokā iekļaut arī tautas patēriņa preču ražošanu, pārtikas un dzīvokļu programmu īstenošanu. Tas var dot vienīgi pozitīvu rezultātu.

V. SONDORE,

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas lizina ražošanas 1. ceha partijas organizācijas sekretāre

RAJONA laikraksta šī gada 7. jūlija numurā bija publicēts raksts «Dienests, par kuru aizmirstam». Tajā bija runa par to, kādā stāvoklī rajona celtniecības organizācijas ir ģeodēziskais dienests. Publikācijas autors pareizi norādīja, ka celtniecības organizāciju vadītāji un galvenie inženieri ģeodēziskajiem dienestiem velti nepietiekamu uzmanību. Tas būtiski ietekmē celtniecības un montāžas darbu kvalitāti.

Pēc partijas rajona komitejas un laikraksta redakcijas priekšlikuma minēto publikāciju apsprieda Līvānu PMK atklātajā partijas sapulcē. Es strādāju šajā organizācijā par vecāko inženieri-ģeodēzistu. Mīnētais pasākums izraisīja mani protestu. Paskaidrošu, kāpēc.

Pirmkārt, paziņojumā par sapulces sasaukšanu dienaskārtībā tādš jautājums nemaz nebija mi-

Kā vērtēt notikušo?

ņēts. Mani, bezpartejisko, uz šo sapulci neuzaicināja.

Otrkārt, uzskatu, ka pretenzijas, kuras man sapulcē izteica I. Nilovs un daži citi biedri, ir nepamatotas. Par to liecina kaut vai šāds fakts: pēc Vissavienības Valsts celtniecības komitejas

normatīviem celtniecības un montāžas darbiem par 1 — 2 miljoniem rubļu paredzēts viens inženieris-ģeodēzists. Līvānu PMK veic celtniecības un montāžas darbus par 3,5 miljoniem rubļu, taču ģeodēzista pienākumus ve-

izskatīt jautājumu par manu atbilstību iepriekšminētajam amatam. Citiem vārdiem, tā vietā, lai būtu izskatītu publikācija skarstās problēmas, pieņemts lēmums sodīt vienu no speciālistiem: to cilvēku, kurš raksta autoram deva materiālus par lietu faktisko stāvokli PMK.

Izmantojot atklātās partijas sapulces tribīni, gribu jautāt partijas Preiļu rajona komitejas birojam: kā varēja pieļaut notikušo, ja sapulcē piedalījās arī Latvijas KP rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītājs N. Pavlovskis? Vai notikušais nav jāvērtē kā vajāšana par kritiķu?

J. GOLUBEVS

Kāpēc šāda attieksme?

Esmu pensionāre. Partijas biedre kopš 1954. gada. Mans vīrs ir Lielā Tēviņas kara dalībnieks un invalīds. Dzīvojam Līvānos, Pionieru ielā, personīgajā mājā, kura nu jau ir veca.

Vairākkārt esam griezušies pilsetas izpildkomitejā, lai mūs uzņemtu rindā labiekārtota dzīvokļa saņemšanai. Taču mums atteica. Es slikti pārzinu pašreizējos likumus, iebilst neko nevaru. Uzklāstu, ko man saka, un tā arī aizeju, skaidrībā netikusi. Kāpēc pret veterānu izturas tik nevērtīgi?

Lūdzu partijas rajona komitejas plēnumu izskatīt jautājumu par amatpersonu atbildību par kara invalīdu nodrošināšanu ar dzīvokļiem.

P. SMUKSTE

Līvānos

No šefiem gaidām lielāku palīdzību

Katru gadu šefi strādā rajona laukos. palīdz sagatavot lopbarību, novākt ražu, veikt citus darbus. Bet man šķiet, ka šefu ieguldījums Pārtikas programmas izpildē varētu būt lielāks. Sevišķi — no rūpniecības uzņēmumu un celtniecības organizāciju puses.

Varētu minēt pozitīvus piemērus (tādi ir), tomēr šoreiz gribu pievērst uzmanību trūkumiem, kurus pieļauj šefu organizācijas, sniedzot saimniecībām tehnisku palīdzību.

Iespējas tām ir lielas. Rūpniecībā un celtniecībā strādā kvalificēti speciālisti un pieredzējuši praktiķi. Viņu vidū ir izgudrotāji un racionalizatori. Viņi va-

cu tikai es viens pats.

Treškārt, ar sapulces lēmumu mani nav iepazīstinājuši līdz pat šim laikam. Par to es, tāpat kā citi rajona iedzīvotāji, izlasīju rajona laikrakstā, kur bija teikts, ka sapulce rekomendējusi administrācijai IV ceturksņa laikā

rētu palīdzēt pilnveidot saimniecību tehniku, uzlabot tās ekspluatācijas īpašības. Viņi varētu palīdzēt ar saviem padomiem tiem lauku cilvēkiem, kurus interesē tehniskā jaunrade.

Vārdu sakot, rūpniecības uzņēmumu pieredze tehnikas uzlabošanā kolhoziem un sovhoziem lieti noderēs ikdienas darbā, būs papildus impulss tehniskās jaunrades attīstībai laukos.

Tāpēc šāda sadarbība, manuprāt, jāattīsta pēc spējas plašāk. Lūdzu partijas rajona komitejas plēnumu šo manu viedokli ņemt vērā.

V. PASTARS,

Lēnina kolhoza mehanizators

Dārzeni pilsētniekiem

Pavasari un nereti arī vasarā rajona pilsētu darbaļaudis bija neapmierināti ar to, ka veikalos un kioskos, tirgū nebija agrīno dārzenu un citu zaļumu. Un tas ir saprotams, jo kāds gan var būt pusdienu galds bez zaļumiem un ēdiens bez tiem.

Pārejas posmā no ziemas uz vasaru cilvēks jo sevišķi izjūt vitamīnu trūkumu. Domāju, ka to saprot visi, kaut arī ar to nerēķinās. Piemēram tie, no kā ir atkarīga dārzenu ražošana un to savlaicīga piegāde tirdzniecības tīklam un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem.

Uzskatu, ka neizdarības šajā

jomā nav jāpierāda, jo iepriekš minētie fakti ir neapstrīdami. Bet tas jau ir pagātnē. Mani tomēr uztrauc šodien un tuvākā nākotne. Piemēram, kas tiek darīts rajonā, lai nākamajā pavasarī Preiļu un Līvānu iedzīvotāji neizjustu agrīno zaļumu un citas vitamīniem bagātas produkcijas trūkumu?

Domāju, ka šis jautājums interesēs arī kārtējā plēnuma dalībniekus un viņi spēs to atrisināt.

L. SADOVSKIS,

Līvānu PMK priekšnieka vietnieks

Kompleksā darbuzņēmuma brigāde

Runa ir par tādu kolhoza struktūrvienību, kas apvienotu laukkopjus, lopkopjus un mehanizatorus, kuri strādātu pēc vienojuma saimnieciskā aprēķina un gādātu par piena, gaļas un citas lopkopības produkcijas ražošanas kāpināšanu. Viens otrs, droši vien, pajautās: vai saimniecībai šāda kompleksā brigāde ir vajadzīga?

Atbildu: jā, ir vajadzīga. Vēl jo vairāk — tā ir nepieciešama. Pacenšos to pierādīt. No vietējās presei materiāliem, citiem informācijas avotiem un no saviem novērojumiem zinu, ka atsevišķas rajona saimniecības ik gadus nespēj pilnībā nodrošināt lopkopību ar spēkbarību, rupju un sulīgo barību. Tādējādi tās

saražo daudz mazāk piena un gaļas nekā varētu.

Tas viss notiek, kā man šķiet, bieži vien vāji prasīguma dēļ, kad vieni ir mazāk prasīgi pret otriem, bet tie savukārt — pret nākamajiem utt. Te tad arī slēpjas galvenais trūkumu iemesls.

Kompleksajā laukkopju, lopkopju un mehanizatoru līgumbriģādē, manuprāt, darbosies galvenais princips: būt prasīgam pašam pret sevi, kritiski vērtēt, kāds ir mans personīgais ieguldījums līgumsaistību izpildē.

A. DZENIS,

pensionārs

Upmalas ciema Berezovkas sādza

Avīze kritizēja. Kas izdarīts?

„Īstais laiks nokavēts“

Materiāls ar šādu virsrakstu bija ievietots laikraksta «Lenina Karogs» šī gada 13. oktobra numurā. Publikācijā stāstīts, ka Preiļu rajona patērētāju biedrības ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība neapmierinoši gatavoja ziemai, proti, nenodrošina rajona veikalus ar kurināmo. Daugavpils starprajonu kurināmā bāzes direktors A. STUŅA savā atbildē paskaidro:

«Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienībai 9 mēnešos atbilstoši fondiem pienākas 360 kubikmetri malkas, faktiski piegādāts tikai 351 kubikmetrs. Kurināmā sadalī uz vietām organizē pati ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība. Acīmredzot, malka tika sadalīta nevienmērīgi, taču šajā jautājumā paskaidrojumu var sniegt tikai pati apvienības vadība.

Iztrūkumu aizpildīsim 4. ceturksnī. Saskaņā ar nolikumu «Par kārtību Latvijas

PSR iedzīvotāju, komunālo un sadzīves pakalpojumu, kā arī citu uzņēmumu, iestāžu un organizāciju apgādē ar kurināmo», kuru apstiprinājusi LPSR Ministru Padome (10. 07. 87., Nr. 225), kā arī lai izvairotos no liekiem vietējās nozīmes pārvadājumiem, lietderīgāk būtu piegādāt kurināmo tranzīteļā, apejot kurināmā bāzu noliktavas. Tas doš iespēju pilnībā norēķināties atbilstoši gada fondiem

Pilnībā nodrošināt centralizētu kurināmā piegādi bāze nespēj tādēļ, ka nepietiek transporta. Limiti, kuri iedalīti kurināmā pārvadāšanai ar sabiedrisko transportu, ir nepietiekami».

Bet, lūk, kā nevienmērību kurināmā sadalē un pārvadāšanā iesaistītā transporta nepietiekamību izskaidro Preiļu rajona patērētāju biedrības ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības direktors A. PARNENKOVS:

«Nevaru piekrist pirmajam apgalvojumam. Esam sastādījuši kurināmā piegādes grafiku, kurā norādīts gan tirdzniecības punkts, kurā krava jānogādā, gan kurināmā daudzums, kāds jāpiegādā tieši šim patērētājam. So grafiku iespējams ievērot atkarībā no tā, cik bieži un kādos daudzumos saņemam kurināmo. Cita lieta, ja organizējam kurināmā pārvadāšanu ar sabiedrisko transportu. Ikdienas pieprasīju-

ma preču tirdzniecības apvienības administrācija mēģina izlūgties transportu rajona saimniecībās, diemžēl tās šajā ziņā ir ļoti neatsaucīgas. Uzslavu piena vienīgi kolhozs «Sarkanā ausma»».

No atbildēm var noprast, ka problēmas rada sabiedriskā transporta trūkums. Diemžēl vadītāji nepiedāvā savus variantus, kā problēmu iespējams atrisināt. Vairbūt to izdarīt ir kompetenta rajona izpildkomiteja?

„Ai, jūs, lini...“

Materiāls ar šādu virsrakstu bija publicēts laikraksta «Lenina Karogs» šī gada 24. septembra numurā. Atbildi uz to mums atsūtījis Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietnieks H. STIKĀNS.

«Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskā komiteja veic visus iespējamus pasākumus kolhozu un sovhozu pilnīgākai nodrošināšanai ar lauksaimniecības mašīnām, tai skaitā — arī ar mašīnām līnu audzēšanai» viņš raksta. «Tādējādi pilnīgi likvidēts pieprasījums pēc sējmašīnām, līnu

novākšanas kombainiem, kuļmašīnām un vērtīgam mašīnām MV-2,5A, pēc līnseklu attīrīšanas mašīnām SOM-300, pēc līnu jucekņa žāvēšanai paredzētās iekārtas KSP-0.9 un citām.

Tomēr atsevišķi jautājumi vēl nav atrisināti. Līdz šim laikam mūsu valsts rūpniecība, piemēram, nepiegādā kuļmašīnas MV-2,8P. Sogad savlaicīgi nepiegādāja arī līnu stiebrīņu vērstošas OSN-1, tā kā to izgatavotāja rūpnīca «Bežeckselmaš» neizpildīja plānu.

Rūpniecībā pagaidām vēl nav apgūta visu līnu apstrādāšanai nepieciešamo mašīnu izlaide. Tas bremzē līnu audzēšanas attīstību.

Lai uzlabotu līnu apstrādes mehanizāciju, Latvijas Valsts agrorūpnieciskā komiteja 1988. gadam pieprasījusi (bez jau piegādātajām):

- 40 kuļmašīnas ML-2,8P,
- 38 līnu stiebrīņu vērstošas OSN-1,
- 17 līnu plūcāmās mašīnas TLN-1,5A,
- 33 ierīces preseī PRP-1,6, PRL-1,0,
- 28 ierīces iekrāvējiem PF-0,5, PRL-0,5.

Vienlaikus paskaidrojam, ka tehnikas sadalīšana pa rajona saimniecībām ir rajona agrorūpnieciskās apvienības ziņā».

Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietnieka H. Stikāna atbilde vieš zināmu optimismu. Taču — vai minētās līnu novākšanas un pirmapstrādes mašīnas tiks arī mūsu rajona saimniecībām? Un cik? Šie jautājumi pagaidām paliek bez atbildes.

Preiļos

A. ZIZNEVSKA

Kultūras dzīves panorāma

Viesi no Vjatkas krastiem

Tautas, kuras dzīvo Daugavas un Vjatkas krastos, saista sena draudzība. Tā aizsākusies vēl pirms Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas un nostiprinājies pilsoņu un Lielā Tēvijas kara laikā abu tautu kopīgajā cīņā pret iebrucējiem.

Laikā no 30. novembra līdz 5. decembrim mūs atkal gaida tikšanās ar draugiem no Vjatkas. Tā notiks tāda nozīmīga pasākuma ietvaros kā Kirovas apgabala Kultūras dienas Padomju Latvijā.

Mūsu republikā ieradīsies Kirovas apgabala partijas un padomju darbinieki, ievērojami šī novada cilvēki, tautas daiļamata meistari, radošo savienību pārstāvji, populāri mākslas meistari un mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi.

Tautas ansambļu «Iskorka», «Gorjenka», «Dimka» un citu kolektīvu mākslinieciskā programma būs izteikti tautiska — krievu tautas dziesmas, dejas, ierašas un spēles.

Arī mūsu rajona iedzīvotāji varēs iepazīties ar kiroviešu

sniegumu, jo dažas dienas pie mums viesosies ansamblis «Gorjenka», kurš koncertēs darba kolektīvos.

Jauņiešu tautas folkloras ansamblis «Gorjenka» izveidots 1983. gadā. Tā bāze ir Metalurgu kultūras nams. Ansambļa vadītāja Tatjana Romanova beigusi Maskavas Valsts kultūras institūtu. Kolektīva sastāvā ir gan strādnieki, gan kalpotāji, gan skolu audzēkņi.

Ansamblis propagandē dzimta novada dziesmas, atdarinot folkloras nesējus, no kuriem tas pārnēmis arī horeogrāfiju. Dziesmas tiek dziedātas Vjatkas dialektā, iepriekš tās nepārveidojot literārajā valodā. Ansambļa repertuārā — Nolinskas rajona Varnakas ciema, Belaja Holuņicas rajona Vsehsvjatskojes un Iljinas ciemu, Afanasjevas rajona, kā arī Belaja Holuņicas pilsētas dziesmas.

Kolektīvs daudz koncertē. To pazīst ne tikai Kirovā. Ansamblis sniedz koncertus Kirovas apgabala rajonu lauku laudim, nereti pat zem klajas debess.

«Gorjenka» ik gadus piedalās folkloras festivālos — Permā, Novosibirskā, Leningradā, Maskavā. 1986. gada rudenī ansamblis «Gorjenka» ceļoja pa uz ārzemēm — uz Čehoslovākiju.

Par aktīvu koncertdarbību un tautas dziesmu propagandu ansamblim «Gorjenka» 1986. gadā piešķirts Tautas kolektīva goda nosaukums.

3. decembrī plkst. 15.00 Līvānu stikla fabrikas klubā un plkst. 19.30 — rajona kultūras namā notiks koncerti, kuros piedalīsies jauņiešu folkloras ansamblis «Gorjenka».

Laipni lūdzam apmeklēt šos koncertus!

M. MIHAILOVS, rajona kultūras un sporta kompleksa padomes priekšsēdētājs

Skaidravots

Kirovas apgabala Kultūras dienu ietvaros mūsu rajonā 3. decembrī koncertus sniegs Kirovas Metalurgu kultūras nama folkloras ansamblis «Gorjenka». Šajā sakarībā pārpublicējam laikrakstā «Čiņa» šī gada 25. novembrī ievietoto materiālu «Skaidravots», kurš iepazīstina ar ansambļa «Gorjenka» radošo biogrāfiju.

Prātā nāk svinības izcilo krievu mākslinieku V. un A. Vasnečovu dzimtenē Kirovas apgabala Rjabovas ciemā. Pie mājas, kurā pagājuši divu krievu tautas ģeņiju bērnība, bērzu birzi skanēja tautasdziesma avota dzidrumā. Lāudis izdzirda jauko melodiju un ieraudzīja meitenes senos, savdabīgos tautas tērpos, kuras «spēlēja» vecu Vjatkas laucinieku dziesmu. Tieši spēlēdamas viņas ne vien panāca skaistu daudzbalsoju dziedājumu, bet arī rādīja seno laiku dzīvi ar tās parašām, kultūru, valodu, kustībām. Tā es pirmoreiz ieraudzīju folkloras ansambli «Gorjenka», kas izveidots Kirovas Metalurgu kultūras namā.

Sobrīd tas ir viens no visvairāk iemīļotajiem Kirovas apgabala kolektīviem. Tas atdod novadniekiem senču dziesmas to pirmatnējā skanējumā, cenšamies pasniegt ne tikai sendziesmu tekstu, bet līdz ar to saglabāt arī dzīvo, radošo, variācijām bagāto izpildījuma manieri.

«Gorjenkas» vadītāja Tatjana Romanova ir Vjatkas tautasdziesmu entuziaste. Viņa saprot, ka šodienas jauņieši var dzīvot bez tēvutēvu dziesmām, taču tad viņi būs daudz zaudējuši tikumiskajā ziņā, krietni mazāk mīlēs un saprātīs savu zemi. Lai smeltos tautasdziesmas skaidravotā, jāpēta, jākrāj šīs dziesmas. «Gorjenkas» meklējumi apzināti pārtop novadpētnieciskā, zinātniskā darbā. Mērķis ir tieši lokālās folkloras apguve, lai parādītu dzimta Vjatkas novada nostūru kultūras savdabību.

Radās doma pilnīgi apgūt Nolinskas kāzu rituālu. Braukāja pa ciemiem, pierakstīja etnogrāfisko ansambļu dziesmas. Tā no atsevišķām tautasdziesmu pērlēm dziesma aiz dziesmas izveidoja Varnakas ciema dziesmu virteni. Jau no viena paša rituāla var nojaust, kā zemnieki dzīvoja, par ko sapņoja tajos tālajos laikos. Te ir gan raudu dziesma (līgava pirms kāzām kopā ar draudzenēm obligāti izraudzās, atvadīdamās no brīvestīgajām meitas dienām) un dziesma «Gulbītis», gan meitenu un apdziedāšanās dziesmas. Tā meitenes apdzied krusttēvu, diedeļē naudu baltsarkaniem krāšļiem, viņas apsaukā preču māti, lūdz, lai tā neved prom viņu draudzeni. Bet ir taču vēl deju častušķas, guldināmās dziesmas.

Nākamais meklējumu rajons — Vsehsvjatskojes ciems Belaja Holuņicas rajonā. Šī ciema dziesmas ir vesela laikmeta vēsturiskā liecība: rotaļu, rinka, kalendāra dziesmas. Šis tau ir pavisam citādas — skalas, skanīgas — dziedāšanai laukā, uz ielas. «Gorjenkas» meitenes iztaujāja vecos laudis par attiecīgajam laikam atbilstošiem tērpiem. «Gorjenkas» dalībniece tos darināja no pašastiem audekliem, izmantota savu vecmāmiņu linaudekla brunčus, priekšautus, apavus.

Vārdus sakot, «Gorjenka» ir nīlsētas jauņiešu folkloras studijasansamblis, kas rūpējas ne tikai par Vjatkas dziesmu propagandu, pētniecību un saglabāšanu, bet arī par tās vienākmācu turpināšanu. Ansamblis izveidota bērnu folkloras studija, kurā nodarbojas nīrkklasnieki. Arī viņi aktīvi piedalās koncertos.

Tagad man, senam «Gor-

jenkas» pielūdzējam, gribas iepazīstināt jūs ar tā dalībniecēm.

Jelena Perevozčikova ansamblī ir kopā tā dibināšanas. Viņa, ekonomiste ar augstāko izglītību, divpadsmit gadus dzied tautasdziesmas. Viņai piemīt teicama izpildītāprasme, viņa rada traušļus, apģarotā un, pats galvenais, cildenas būtnes iespaidu.

Nadežda Filipova ir vistālīgākā vokālajā ziņā. Viņa ir ārkārtīgi daudzpusīgs cilvēks: beigusi kultūrizglītības darbinieku tehnikumu, medicīnas skolu, pašlaik beidz studijas Kirovas Pedagoģiskā institūta Krievu valodas un literatūras fakultātē. Bet strādā par audzinātāju bērnudārzā. Viņai daudz laika prasa mēģinājumi. «Mēs pēc dabas esam egoisti,» viņa saka, «mēs dziedam un no tā gūstam baudu. Mēs labprātāk un ar lielāku prieku dziedam nelielā telpā, lauku mājā nekā uz skatuves.»

Vēl viens veterāns. Tā ir Jelena Melčakova. Viņa ir Kirovas 5. specializētās profesionālās tehniskās vidusskolas ražošanas apmācības meistare un piegriezēja, ansamblī darbojas kopš pirmās dienas.

Tatjana Zuravlova ir bērnudārza audzinātāja, pēc izglītības filoloģe.

Meitenes smiedamās atceras, kā braukušas pēc dziesmām uz Vsehsvjatskoji. Apmetušās padomju saimniecības direktora Anatolija Ogneva mājās. Ierakstiem lietojušas viņa japāņu magnetofonu, lasījušas sēnes, ēdušas blīnas, bet beigu beigās apsolījušas viņam par sievu Tatjanu Zuravlovu un aizvedušas uz Kirovu. Nav jau nekāds brīnums — Tatjana «Gorjenkā» ir pirmā dancotāja.

Visjautrākā ir Gaļa Krutičina. Arī bērnudārza audzinātāja ar dabas dotu tautisku balsi.

Vēl ir Larisa Harjukova — televīzijas studijas režisore. Gaļa Sarajeva vada Pioneeru piļš memoriāla folkloras ansamblī. Viņa ir visprasīgākā mūziķe.

Ansamblis daudz braukājis pa mūsu zemi, piedalījies Permas universitātes organizētajos jaunatnes folkloras svētkos. Tieši tajos, tika atzīts, ka «Gorjenka» ir skaidravots, kas saglabājis Vjatkas dziesmu dzidrumu, stilu, dialektu.

Liels notikums bija uzstāšanās tūkstotī skatītājiem Novosibirskas Akadēmiku pilsētiņā Zinātnieku namā.

Viņas meklē patiesu kontaktu ar skatītājiem, prot nodziedāt vairāk nekā simt tautasdziesmu. «Gorjenka» ir Vissavienības tautas pašdarbības mākslas festivāla laureāte, daudzkārt uzstājusies arī Centrālajā televīzijā.

Viņas sapņo par uzstāšanos Rīgā, kur ir ļoti augsta dziedāšanas kultūra. Viņām gribas parādīt atsevišķu programmu nevis uz lielās skatuves, bet gan lauku māju istabā, kādā priekštelpā. Jo viņu aicinājums taču ir sadzīves folklorā.

Un vēl: Rīgā viņām pievienosies Leningradas Kultūras institūta studente Tatjana Satunova un Maskavas Pedagoģiskā institūta aspirante Vera Varankina. Viņas abas pēc «Gorjenkas» savu dzīvi saistījušas ar Vjatkas dziesmu.

F. FRIDMANS Kirovā

FESTIVĀLS NOSLĒDZIES

Gandrīz divus gadus mūsu valstī ritēja otrais Vissavienības tautas daiļrades festivāls. Tas bija veltīts Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas septiņdesmitajai gadskārtai. Redakcija sistemātiski atspoguļoja tā gaitu. Iepazīstinājām ar interesantākajiem pašdarbības kolektīviem, stāstījām par redzamākajiem notikumiem rajona kultūras dzīvē, avīzes slejās publicējām kultūras darbinieku rakstus...

FESTIVĀLA GAITA

mūsu dzīvē ienāca jaunais. Rajonā pirmoreiz notika Valkas diena, vīru un sieviešu koru salidojums, Rīgā — Mežaparkā — rajons reprezentējas ar saviem folkloras ansambļiem, lauku kapelām, deju kolektīviem, tautas studijas «Dubna» un keramiku darbiem. Jau otro gadu pie mums notika Bērnu svētki. Šogad aizsākās ģimenes ansambļu saiešanās, kurā piedalījās četri šāda veida kolektīvi.

REDZAMĀKAIS

šī vārda tiešajā un pārnestajā nozīmē bija Neicnieku ģimenes ansambļa piedalīšanās otrā Vissavienības festivāla noslēguma koncertā Maskavā, Kremļa Kongresu pīlī. Pirmo reizi rajona vēsturē mūsu pašdarbības kolektīvs kļuva par Vissavienības festivāla laureātu.

JUBILEJAS SARIKOJUMI

parādīja mūsu novadnieku ieguldījumu republikas kultūras attīstībā. Te lai atceramies komponista Jēkaba Graubiņa simtgadi, kinorežisora Jāņa Streiča piecdesmitgadi, Andreja Paulāna deviņdesmitgadi, komponista Jāņa Ivanova astoņdesmitgadi, dzejnieka Andra Vējāna sešdesmitgadi, Jāņa Pabērza piemiņas sarīkojumu.

TAUTAS DAIĻRADE

rajonā raksturojas ar savu mašveidību. 2.5 tūkstotī iedzīvotāju darbojas gandrīz 200 mākslinieciskās pašdarbības pulciņos, bet, ja ņem vērā tehniskās jaunrades un maksas pulciņus, interešu klubus, tad katrs vienpadsmitais rajona iedzīvotājs jo aktīvi piedalījās šī festivāla norisē.

FESTIVĀLA MEDĀLAS

saņēma kordirģents Alberts Vucāns, Neicnieku ģimenes ansambļa vadītāja Anna Kaža, Līvānu kultūras nama sieviešu vokālā ansambļa vadītāja Biruta Salajeva, rajona kultūras nama kinoamatieru studijas vadītājs Ādolfs Akmanis un Līvānu kultūras nama atturības kluba priekšsēdētājs Andrejs Naglis.

22 labākie rajona pašdarbības kolektīvu vadītāji, kuru kolektīvi kļuva par uzvarētājiem rajona, zonas un republikas skatēs, tika apbalvoti ar naudas prēmijām un rajona kultūras un sporta kompleksa Goda rakstiem.

NOSLĒGUMA KONCERTS

ilguma ziņā, šķiet, palika nepārspēts. Tas ļoti būtiski parādīja, kādi mēs esam un ar ko varam pārstāvēt rajonu citos novados. Nepārspējami tie ir mūsu folkloras ansamblis: Neicnieku ģimenes, Saunas, Preiļu siera rūpnīcas un Riebiņu folkloras ansamblis.

Lauku māksliniecisko pašdarbību visbūtiskāk raksturoja Jersikas ciema pašdarbnieki. Koncertā piedalījās Birutas Salajevas vadītais

jauktais koris. Anitas Lukjanskas lolotais jauņiešu deju kolektīvs un nepārspēta lauku kapela ar Gunāru Luriņu priekšgalā.

Dramatiskos kolektīvus pārstāvēja Līvānu un Preiļu kultūras namu pašdarbnieki, kuras vada Anna Pabērza un Monika Līvāne.

Savu raito dejas soli rādīja siera rūpnīcas vidējās paaudzes kolektīvs (vadītāja Silvija Kurtiņa) un Preiļu 1. vidusskolas 1.—3. klašu un 9.—11. klašu ansamblis (vadītājas Gaida Ivanova un Eleonora Bleive).

No vokālajiem ansambļiem koncertā piedalījās meitenu ansamblis «Dzirkstelīte» (vadītāja Olga Maračkovska) un rajona kultūras nama sieviešu vokālā ansamblis Santas Ošas vadībā.

Tik liela mēroga pasākums nav ledomājams bez pūtēju orķestra līdzdalības. Tie bija divi — Līvānu un Preiļu kultūras namu kolektīvi. Diriģenti — Jānis Gaiduks un Alberts Rusiņš.

Bet kā tad ar korjiem, iebildis vērigs mūsu lasītājs. Tā ir atsevišķa saruna, jo...

KORU SKATE

notika festivāla noslēguma koncerta laikā. Piedalīties zonas skatē Rēzeknē tiesības ieguva rajona skolotāju koris (diriģenti Santa Oša un Alberts Vucāns), Līvānu kultūras nama (Māris un Indra Ošleji) un Jersikas ciema jauktais koris (Biruta Salajeva).

V. ROMANOVSKIS

ATELĀ: savu prasmi rāda Preiļu 1. vidusskolas 9.—11. klašu deju kolektīvs (vadītāja Eleonora Bleive).

J. SILICKA foto

Sports: informācija

Līdzjutēji! Kur jūsu atbalsts?

Līvānu 1. vidusskolas sporta zālē notika «A» klases republikas meistarsacīkšu spēle starp Līvānu «Bioķīmika» un Limbažu starpkolhozu celtniecības organizācijas basketbola komandām.

Spēles sākumā, kā allaž, pretinieki mēģina iztaustīt viens otra stiprās un vājās puses. Viesi, arī Līvānu komanda, protams, ir pilni apņēmības parādīt visu, ko prot. Pirmajās minūtēs rezultāts — līdzīgs. Kācu brīdī limbažniekiem pat izdodas pārsteigt mūsu spēlētājus ar ātriem un rezultatīviem uzbrukumiem. Un tomēr «Bioķīmika» komandai pavisam drīz izdodas neitralizēt pretinieku.

98:89! Lūk, ar šādu rezultātu «Bioķīmiks» pieveica Limbažu SCO basketbolistus. Komandas kapteinis un treneris Nikolajs Romanenko guva 45 (!) punktus, Viktors Viljēvs — 24. Tā vienlīdz, ka šī spēle bija divu kapteinu — «Bioķīmika» un Limbažu celtnieku saspēles vadītāja «duelis» par rezultatīvāko un skaistāko basketbolu. Pārējie spēlētāji? Līvānu komandā, saņemot piezīmju normu, laukumā

nācās atstāt Leonīdam Solopam, nespēlēja Guntis Endzelis (viņš mācās Minskā).

Mūsu rajona basketbola draugiem par prieku labāk spēlēja Nikolajs Romanenko. Viņa precīzie metieni, prasme pārtvert bumbu un ievadīt ātros uzbrukumus viesu komandā radīja nervozu atmosfēru, savstarpēju nesaprašanos, pat īgnumu. Laikam jau limbažnieki bija noskaņoti uz vieglu uzvaru un necerēja, ka debitantkomanda būs tik cietis rieksts...

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas basketbola komanda izcīnīja ļoti vajadzīgu uzvaru. Zēl, ka par lielo basketbolu Līvānos interesentu tik maz. Sacensības notika skolas sporta zālē. Arī mācību stundas jau bija beigušas. Taču spēli noskatījās labi ja pāris desmiti līdzjutēju. Kāpēc?

A. ILJINA

Sacensības darba vingrošanā

Rīgā, Poligrāfiku klubā notika naftas un naftas ķīmiskās rūpniecības darbinieku arodbiedrības organizāciju sacensības darba vingrošanā. Mūsu rūpnīcas komanda sacensībās piedalījās otro reizi. Un veiksmīgi.

Fizikultūras pauzē izcīnījām ceļojošo kausu un ceļazīmi uz republikas arodbiedrību sacensībām par žurnāla «Padomju Latvijas Sieviete» balvām. Komandā — sabiedriskā instruktore Olga Mašenceva, Margarita Spaskova, Antonija Zukule, Svetlana Lais, Ingūna Pudova, Antonina Jevdokimova, Sanita Meldere. Fizikultūras pauze — septiņi vingrinājumi dažādām muskuļu grupām. Mūsu rajona rūpniecības uzņēmumos, kolhozos un padomju saimniecībās darba vingrošana diemžēl nav iedzīvojusies. Varbūt cilvēkiem trūkst informācijas par tās ietekmi uz

organismu, varbūt nav speciālistu, kas prot un grib to organizēt?

Darba vingrošanas sacensībās tiek vērtēts pats vingrojumu komplekss, tā tehniskais izpildījums. Trešais rādītājs, pēc kura vērtē, — estētiskais. Maksimālais vērtējums — 15,4 balles.

Kopvērtējumā mēs ieguvām 14 balles un pirmo vietu. Komanda ir pilna apņēmības veiksmīgi cīnīties par žurnāla «Padomju Latvijas Sieviete» balvām.

M. TREIDE,

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas darba vingrošanas instruktore

Noskaidroti spēcīgākie šahisti

Aizvadīts šī gada rajona čempionāts šahā. Sacensības notika rajona patērētāju biedrības aktā zālē. Dalībnieku skaits nebija liels. Mums taču ir krievi vairāk šahistu.

Kā allaž, labu spēli parādīja līvānieši. Pirmo vietu un rajona čempiona nosaukumu izcīnīja Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta sportists Vladimirs Oleksenko. Otrajā vietā — Vladislavs Lavrinovičs (būvmateriālu un konstrukciju kombināts), bet trešajā — Gunārs Mikulis no Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta. Veiksmīgi cīnījās arī Juris Elksnis un prelie-

ši Voldemārs Kokins, Jevgēnijs Skrinda, Boriss Steinbergs.

Rajona komanda (L. Filipovs, V. Oleksenko, J. Rudzāts, V. Gercāns, V. Skrimble) piedalījās starprajonu kausa izcīņas sacensībās Jēkabpilī. Mums izdevās iegūt trešo vietu.

V. SKRIMBLE,

Gaiļišu astoņgadīgās skolas skolotāja

Godalgas — Preiļu 1. vidusskolai

Rajona tūristu kluba organizētais pasākums — sava veida sacensības «Vai tu pazīsti Preiļus?» radīja ļoti lielu interesi skolēnos.

Sinīs savdabīgajās sacensībās pavisam piedalījās deviņdesmit orientieristi no Preiļu 1. un 2. vidusskolām, kā arī no rajona sadzīves pakalpojumu kombināta. Pasākuma dalībniekiem vajadzēja maksimāli ātri un precīzi pēc fotogrāfijās attēlotajām detaļām un fragmentiem noteikt attiecīgus objektus Preiļu pilsētā. Izrādījās, ka ne visi labi zina

un pazīst savu pilsētu, spēji, izmantojot tikai fotogrāfijās redzēto, bez kļūdišanās pateikt, kurš objekts tas ir.

Sacensību gaita parādīja, ka savu pilsētu vislabāk pazīst Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi. Un bija likumsakarīgi, ka visas trīs godalgas izcīnīja tieši šīs skolas komandas.

A. VELDRE

Varēja notikt traģēdija

Nejaušība vai likumsakarība? Notikušo lai novērtē tie, kuru vainas dēļ gandrīz aizgāja bojā septiņus gadus vecs zēns.

Tas notika šī gada 6. novembrī. Pulksten 12 dienā Zēna Todosjevs izgāja laukā pastaigāties. Pēc pusstundas uz zēna mājām — Leonīda Todosjeva tobrīd bija istabā — atsteidzās viņa draugs. Vēl uz sliedītiņa stāvēdams, satrauktais cieniņš steidzīgi izgrūda: «Zēna noslika!».

— Vai viņš dzīvs? Viņa metās uz durvīm un tikai tad izdzirda: «Dzīvs!». Zēna māte izvēlējās taisnāko ceļu — pāri dzelzceļa sliedēm, garām bioķīmiku piepūsamajai sporta zālei. Dēlu viņa ieraudzīja jau iztālēm. Viņš stāvēja nekustīgi, drebēdams no aukstuma un pārbaļa.

...Pastaigādāmie pa tukšajām

piepilsētas ieliņām, visi trīs zēni bez īpašiem nodomiem pagriezās dzelzceļa virzienā. Aiz dzelzceļa stīgas viņu uzmanību piesaistīja kāds spīdīgs laukumiņš melnā krāsā. Zēni nosprīda, ka tā ir izlijusi un pēc tam sacietējusi darva. Zēna paspēja uz priekšu vienu soli, otrā, Pēkšņi sacietējusi virsma pakšīrās, un zēns atradās līdz ceļiem stāignā biežajā mazutā. Liptīgais, šķidrums iepūda zābakos, saistīja kājas — tilpne lēnām, tomēr neaturami vilka puisēnu dziļumā.

Zēna gribēja satvert tilpnes apmali, taču rokas bija samirkušas un slīdēja. Puisēna draugi bija manāmi apjukusi. Beidzot viens no viņiem atgūvās un sāka saukt pēc

palīdzības. Otrs sameklēja nūju un stiepa to pretī Zēnam. Bet mazutis jau cieši kļāvās ap puisēna krūtīm. Brīva bija vairs tikai viena roka. Zēna spēki kļuva aizvien vājāki. Pēc vēl vienas minūtes virs stāignā šķidrums bija redzams tikai Zēnas galva. Viņš nekļēdza. Tikai acis aiz šausmām bija kļuvušas stiklainas.

Samaņu Zēna atguva tad, kad kāda spēcīga roka izvilka viņu no melnā atvara dienas gaismā.

— Vai māte mājās? — zēns izdzirdēja.

— Skrieniet un pasauciet! Tad balss pazuda. Zēna turpināja nekustīgi stāvēt. Mazutis pļēja no viņa smaigām lāsēm, izraibinot zemi melniem, eļļainiem plankumiem...

L. KUZMINA

Redaktors V. PETROVS

TV VILŅA

1. decembris. 8.00 — Informatīvā programma «Labrīt». 8.20 — Dejo «Sukuris». 9.00 — ...01 ...02 ...03. 9.20 — Tautas mūzikas koncerts. 10.00 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.05 — Augļu un sākņu dārzā. 11.35 — Teātra uzvedums skolēniem. 12.25 — Mākslas filma «Naktī izstāstītā pasaka». 13.40 un 18.00 — Zinas. 18.15 — TV — skolēniem. Informatīva un skaidrošanas tehnika. 18.50 — Padomju Lietuva brālīju PSRS tautu saimē. 19.25 — Pūtēju orķestra «Ažuolinas» koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Lietuvas televīzijas uzvedums. T. Viljams. «Ilgu tramvajs». 2. un 3. daļa. 23.50 — Zinas.

2. decembris. 8.00 — Informatīvā programma «Labrīt». 8.20 — Vokālā ansambla koncerts. 8.40 — Multiplikācijas filma «Kaku nams». 9.10 — Ukrainas mākslas meistaru koncerts. 10.00 — TV — skolēniem. Krievu val. 10.30 — Dokumentālā filma. 10.40 — Informatīva un skaidrošanas tehnika. 11.15 — Es-trādes koncerts. 12.15 — Mākslas filma «Treneris». 13.35 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Stiprie, drošie, veiklie. 19.00 — Mākslinieciskās pašdarbības koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50

3. decembris. 8.00 — Informatīvā programma «Labrīt». 8.20 — Tautas mūzikas koncerts. 9.20 — Stiprie, drošie, veiklie. 10.05 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.40 — Lielu teātris bērniem. 11.25 — Mākslas filma «Durvīs, kas tev atvērta». 1. sērija. 12.30 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Ekonomiskie pārkārtojumi poligrāfiskajā rūpniecībā. 18.50 — Daba un mēs. 19.25 — Lietuvas televīzijas muzikālā filma. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Notiesātais atgriezies brīvībā. 1. raidījums. 23.00 — Zinas.

4. decembris. 8.00 — Informatīvā programma «Labrīt». 8.20 — V. Telksina dziesmas. 9.05 — Daba un mēs. 9.40 — Dokumentālā filma «Pēdējais kordons». 10.00 — Ainas no klasiskajiem baletiem. 10.30 — Ekonomiskie pārkārtojumi poligrāfiskajā rūpniecībā. 11.05 — Dokumentālo filmu programma. 11.35 — Mākslas filma «Durvīs, kas tev atvērta». 2. sērija. 12.40 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Dokumentālā filma. 19.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Zaigrijs» (Kauna) — «Statība» (Vilņa). 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Notiesātais atgriezies brīvībā. 2. raidījums. 23.10 — Zinas. 23.25 — Mākslas filma «Atrast un padarīt nekaitīgu».

Aiz manis paliks meži, rudens lietus līnās, Sārts brūklenājs, kas ziemu izciest prot. Un mīlestība zaļā eglē paliks, Ar egles gaismu projām aizejot.

(S. Kaldupe)

Kad rudens vēji pūš atvadu sveicienu un pēdējie ziedi gulst uz HELENAS KRISKĀNES kapa, sērojam līdzī piederīgajiem. Darba biedri

Darbā ir kopā noietī celi, Darbā ir dzīvots, darbā ir smiets.

Skarbais liktenis pārrāvis visu, Tālāk vairs kopā nevaram iet. (V. Asars)

Izsakām dziļu līdzjutību piederīgajiem sakarā ar HELENAS KRISKĀNES pāragro nāvi. Darba biedri

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

Saka sirds — es nogurusi, Lai nu miers man tiek. (O. Lisovska)

Izsakām līdzjutību Aldim Bukam, no VECMAMUĻAS atvadoties. Klases biedri un audzinātāja

Vairs neglāstīsīm tavus matus sirmos, Vairs neatskanēs pazīstamā balss.

Pār' svaigo kapu baltas pārslas virmo, Un tumša priede gurdi vējā šalc. (C. Dinere)

Izsakām līdzjutību MATILDES BULMEISTERES piederīgajiem, viņu kapu kalnīņā izvadot. Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

Kam, māmiņa, tu pagūli Zem zaļam velēnām, Kas man teiks mīlus vārdus, Kas dos gudru padomiņu? (T. dz.)

Izsakām līdzjutību Jānim Kriskānam, no MAMINAS pāragri atvadoties. Vārkavas vidusskolas 10. klases skolēni, audzinātāja

Atnāc, meit, un atstāj kapu kalnā smeldzi, Atstāj asaras un skumjas, lai seit dus, Panem līdzī dzīvei spēka veldzi, Mana piemiņa tad vienmēr dārga būs. (B. Saulītis)

Izsakām visdziļāko līdzjutību Veronikai Vilcānei sakarā ar MĀTES nāvi. Darba biedri

Klusa paliek māja, sēta, Klusa tēva istabiņa, Nav vairs tēva mīlo soļu, Nav vairs tēva padomiņa. (T. dz.)

Izsakām vissirsnīgāko līdzjutību Arturam un Andrim Vilcāniem, TĒVU smiltājā izvadot. Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes kolektīvs

Tavi čaklīte darba solī Netecēs vairs sētiņa, Tukša tava istabiņa, Tev vairs sauli neredzēt. (L. Vāczeris)

Izsakām dziļu līdzjutību Jānim Bukam un viņa piederīgajiem, MAMUĻU smiltājā izvadot. Kolhoza «Sarkanā ausma» šoferu kolektīvs

RIGAS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

alcina uzņēmumu, organizāciju, kolhozu un sovhozu pārstāvjus noslēgt līgumus par ceļojumiem 1988. gadā.

Realizācijas nodaļas darba laiks no plkst. 9.00 līdz 17.30. Gaidām jūs katru dienu (izņemot sestdienas un svētdienas) līdz 25. decembrim. Mūsu adrese: Rīga, Smilšu ielā 10, 101. istaba.

Tālruni izziņām: 211793, 228578. Rīgas ceļojumu un ekskursiju birojs

UZŅĒMUMS

«ENERGOKONTROLE»

atgādina abonentiem, ka nepieciešams savlaicīgi samaksāt par elektroenerģijas patēriņu. Tas jāizdara saskaņā ar termiņiem, kuri uzrādīti abonenta grāmatīnā.

Ja nomaksu neizdarīst savlaicīgi, elektroenerģijas piegādi šānu pārtrauks bez papildus brīdinājuma.

PĀRDOD automašīnu GAZ-69 A. Zvanīt 22594.

PĀRDOD grūsnu teli. Zvanīt 21557.

Šī gada 3. decembrī Stradiņu medpunktā un 4. decembrī Rožkalnu medpunktā notiks iedzīvotāju VISPĀRĒJĀ DISPANSE-RIZĀCIJA.

Lūdzam visus obligāti pārbaudīt savu veselību. Rožkalnu ciema izpildkomiteja

Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi Teic padomu un ceļazīmi dod. (I. Silazars)

Skumju brīdī esam kopā ar skolotāju Annu Pauniņu, no VECMAMINAS uz mūžu atvadoties. Rudzētu internātpalīgskolas kolektīvs

Kā ar rudens lietus lāsēm Sirds ar skumjām sarunājas. Pāri sirdij apklusušai Zeme smilšu segu klās. (S. Kaldupe)

Esam kopā sājū brīdī ar Albertu un dēlu Jāni, no MAMINAS atvadoties. Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Par mīlu sirdi, čaklām rokām Tev viegla smiltis, māmuli! (J. Osmanis)

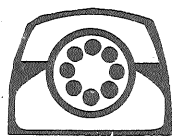
Sājū brīdī esam kopā ar Franci Jalinski, no MAMINAS uz mūžu atvadoties. Daugavas augšgala meliorācijas sistēmu pārvaldes Preiļu iecirkņa kolektīvs

Nu vairs nerodu to taku, Kas uz mājām pārvest zin... Laikam jāpaliek šaj kalnā, Kuru balts, balts klusums tin. (E. Sudmale)

Izsakām dziļu līdzjutību Arturam Vilcānam sakarā ar TĒVA nāvi. Vilņas Augstākās partijas skolas IV kursa klausītāji

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 966 eks. (latv. val. 9949 eks., krievu val. 4017 eks.).

1. nos. iespiedošanas. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valķas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 1659.